

РЕШЕНИЕ

№ 4662

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4202** по описа за **2022** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 920 от 16.03.2022 г. по НАХД № 11591/2021 г., Софийски районен съд, НО - 15 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 1095/21.07.2021г., издадено от директора на Б. дирекция „Д. район“ (БДДР), с което на Столична община, на основание чл.201, ал.2 от Закона за водите, във връзка с чл.53 от ЗАНН е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.58, ал.1, т.4 от Закона за водите.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Б. дирекция „Д. район“, в която се моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно и поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че СРС неправилно е приел за допуснато съществено процесуално нарушение при съставянето както на АУАН, така и на НП изразяващо се в непосочване точната дата на извършеното нарушение. Заявява се, че доколкото нарушението е осъществено чрез бездействие в срок за изпълнение на задължението за предварително писмено уведомление, то не може да се ограничава изискването за дата на нарушението, тъй като следва да се сочи времето, в което субекта на задължението е бездействал. Искане се решението на СРС да бъде отменено като неправилно и постановено в нарушение на материалния закон, а издаденото НП да бъде потвърдено изцяло.

В съдебно заседание касационният жалбоподател редовно призован не изпраща

процесуален представител.

Ответникът, редовно призован не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита решението на въззивния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелят Г. Ц. Т. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти: Във връзка с получен сигнал по „Зелен телефон“ от г-н Д. К., свързан с унищожаването на естественото състояние на бреговете и леглото на р.Искър в горния край на [населено място] и сеч в крайбрежната ѝ гора, на 17.05.2021 г. била извършена проверка на място. За проверката бил съставен констативен протокол № 2-ГТ-09/17.05.2021 г., в който било установено, че на мястото при обходния участък е поставена информационна табела за обект: проект за „Почистване на речното корито на река Искър, в участъка от края на 500 метровия участък под язовирната стена на яз.П.“ до началото на корекцията при летище С.. Възложител бил Столична община, а изпълнител: [фирма]. Около брега на язовира се намирили и 3 броя верижни багери, без обозначителни знаци и номера, имало следи от изрязани дървета и храстовидна растителност, като в деня на проверката тежката механизация не работела и не се извършвали дейности.

От представената по делото кореспонденция се установява, че Столична община със свое писмо изх.№ ОБ-4961-(01/23.08.2018 г. е уведомила Директора на Б. дирекция „Д. район“ за предстоящото изпълнение на проект за почистване на речното корито на река Искър, като след запознаване с представения от Столична община проект за почистване на речното корито на река Искър, както и потвърждение за изпълнени изискванията на чл.58, ал.2, т.1 от ЗВ, БДДР е уведомила Столична община, че при започване на дейностите по изпълнение на проекта следва да бъде изпратено 30 дневно предварително уведомление.

С писмо, изпратено на 12.03.2021 г. по електронната поща на БДДР, Столична община изпраща уведомление до БДДР за предстоящо стартиране изпълнението на проекта през м. април 2021 г., като с писмо от 28.04.2021 г. е конкретизирана и датата – 10.05.2021 г. от 11:00 часа.

С последващо писмо от 18.05.2021 г., Столична община информира БДДР, че писмото, с което уведомяват за стартиране на работите било погрешно насочено към Министерство на околната среда и водите, като регистрацията на същото била отказана от страна на МОСВ, доколкото не е адресат на писмото, като след установената грешка, писмото било пренасочено по компетентност на БДДР на

18.05.2021 г.

След извършената проверка било установено, че в БДДР няма постъпило уведомление по чл.58, ал.1, т.4 от Закона за водите в 30-дневният срок преди започване на работите по проекта. Контролните органи приели, че нарушен състава на чл.58, ал.1, т.4 от Закона за водите и съставили АУАН № 1180/15.06.2021 г. в присъствието на нарушителя, предявен и връчен в установения ред. В законоустановения срок, Столична община е подала възражение срещу така издадения АУАН. Възражението било разгледано и след обсъждането му било съставено и процесното НП, връчено на 22.07.2021 г.

При тази фактическа обстановка, СРС е приел, че при съставянето както на АУАН, така и на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, състоящо се в непосочване на датата на извършване на нарушението, поради което е отменил НП. Настоящият състав споделя изцяло констатациите и мотивите на СРС за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при съставянето както на АУАН, така и на НП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

В разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, законодателят е предвидил като задължителни реквизити на АУАН и НП посочването на мястото и датата на извършване на нарушението. Конкретното и правилно посочване на датата на нарушението е абсолютно необходим реквизит на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление.

Следва да се отбележи, че посочването на точната дата на извършване на нарушението има съществено значение, както с оглед възможността на лицето, посочено като нарушител, да организира защитата си, така и с оглед осъществяването от съда на контрол за спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Поради санкционния характер на производството по ЗАНН, в тежест на административно-наказващия орган е било да проведе законосъобразна процедура, завършила със законосъобразни актове. Независимо от възможността точната дата на извършването на нарушението да бъде установена чрез тълкуване, то непосочването в НП, конкретна дата на извършване на нарушението, от своя страна пречатства правото на наказаното лице да разбере ясно и недвусмислено кога е извършил нарушението. По този начин конкретното административно нарушение е било индивидуализирано неправилно, а неточното описване на значими съставни части на нарушението по принцип е съществено нарушение и представлява самостоятелно основание наказателното постановление да бъде отменено.

Датата на извършване на нарушението е съществен реквизит както на АУАН, така и на НП. Това е така, тъй като с АУАН се повдига обвинението и въз основа на него привлеченият към отговорност организира защитата си. Административно-наказателния процес е строго формален и не е прерогатив нито на съда, нито на страната да тълкува съдържанието на акта. Непосочването на конкретна дата на извършване на нарушението оставя съмнения за неяснота в обвинителната теза на административно – наказващия орган. Това е грешка в административнонаказателното обвинение и тя винаги води до законосъобразност на НП, доколкото и не съществува правен механизъм за отстраняването ѝ.

Разноски не се претендират от страна на ответника по касация, поради което и такива

не се присъждат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 920 от 16.03.2022 г. по НАХД № 11591/2021 г.,
Софийски районен съд, НО - 15 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.